

Č. 5190.

Honební právo: I. * Podle česk. hon. zákona je důvodem pro zrušení nájemní smlouvy, byl-li nájemci honitby odňat zbrojní list. — **II. *** Výrok o zrušení nájemního poměru podle Šu 23 česk. hon. zákona přísluší úřadům honebním.

(Nález ze dne 9. prosince 1925 č. 23.733.)

Věc: Václav H. v K. (adv. Dr. Richard Singer z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o zrušení pronájmu honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že st-l, když mu pravoplatným rozhodnutím zsp-é odňat byl zbrojní pas, ztratil způsobilost býti nájemcem honitby v K. a že proto právem honební výbor v K. učinil opatření o novém pronájmu honitby.

O stížnosti uvažoval nss následovně:

Jest nesporno, že st-l ve veřejné dražbě dne 15. října 1922 najal společenstevní honitbu v K. na dobu 6 let od 1. února 1923 počínaje, že st-l v době pronájmu honitby byl majitelem zbrojního pasu a že mu pravoplatným rozhodnutím zsp-é v Praze ze 7. listopadu 1923 byl zbrojní pas odejmut. Na sporu jest jediné otázka, zda honební výbor jest oprávněn ustoupiti od pachtovní smlouvy o pronájmu honitby, když pachýři honitby odňat byl zbrojní pas, a honitbu nově zadati. Stížnost namítá, že honební výbor tak učiniti nemůže, ježto o trvání poměru pachtovního přísluší rozhodovati řádným soudům. Námitka tato involvuje výtku inkompetence hon. výboru a úřadů správních, a musil se proto nss námitkou touto v první řadě zabývati.

Jest sice pravda, že pronájmem honitby zakládá se soukromoprávní smluvní poměr a že o sporech z tohoto poměru vznikajících přísluší rozhodovati řádným soudům. Nesmí se však přehlížeti zvláštnost tohoto poměru soukromoprávního, která záleží v tom, že dle zákona honebního úřady správní, které vykonávají úřední pravomoc ve věcech honebních, mají určitý vliv nejen na založení, nýbrž i na trvání poměru nájemního, jehož předmětem jest honitba. Vykonávajíce dle § 23 hon. zák. dohled nad tím, zdali výkon práva hon. děje se ve shodě se zákonem hon., a rozhodující o sporech, které na půdě tohoto zákona vzejdou, vykonávají úřady honební svoji pravomoc správní, jejímž předmětem jsou i soukromoprávní poměry nájemní. V daném případě jde o použití ustanovení Šu 16 zák. hon., na jehož zákonné provádění dle § 23 cit. zák. přísluší úřadu hon. dohlížeti.

Může tedy jíti jen o to, zda nař. rozhodnutí jest ustanovením Šu 16 hon. zák. kryto. Žal. úřadem bylo vysloveno zrušení pachtovního poměru se st-lem proto, že st-li byl odňat zbrojní list. Dle § 16 hon. zák. může se za nájemce myslivosti zpravidla »připustiti« jenom jednotlivá osoba fysická, pokud jí nestojí v cestě některý z důvodů jmenovaných v § 28 hon. zák., pro který by se jí mohl odepřítí lístek hon. Dle tohoto ustanovení nejen nelze osobu, které vadí některá překážka zákonná, připustiti k uzavření nájemního poměru, nýbrž ustanovení toto má smysl širší, t. j., že osoba, které vadí některý z důvodů vytče-

ných v § 28. hon. zák., není způsobitou ani pachtýřem honitby se státi, ani jím zůstatí. Jen tento výklad odpovídá zřejmému úmyslu §u 28 hon. zák., vyloučiti z provozování honitby osoby, proti nimž stojí některý důvod zákonný, při čemž nemůže padati na váhu, zdali důvod takový nastal před pronájmem honitby anebo teprve za trvání poměru nájemního. V tomto smyslu vyslovovala se důsledně i judikatura býv. ss-u, na př. nál. Budw. 2270 A. Je-li tedy dán některý z vylučujících důvodů §u 16 hon. zák., jest hon. výbor oprávněn pachtovní poměr přerušiti.

Stížnosti jest ovšem potud dáti za pravdu, že hon. zákon nepředpisuje, že honitba musí býti vykonávána osobně. Honitbu osobně provozovati a býti pachtýřem honitby jsou ovšem dvě různé věci. Miní-li však stížnost, že lístku honebního jest zapotřebí jen k osobnímu provozování honitby, nikoli však k založení a trvání právního poměru pachtovního, pak přehlíží, že § 16 hon. zák. nestanoví, že z pachtu vyloučena jest osoba, která nemá hon. lístku, nýbrž že vyloučena jest osoba, které by z příčin §u 28 hon. zák. mohl honební lístek býti odepřen. Jednou z těchto příčin jest však dle § 28 hon. zák. právě okolnost, že dotyčná osoba nemá pasu na zbraň. Dle § 16 hon. zák. má tedy faktický nedostatek zbrojního lístku za následek nezpůsobilost býti pachtýřem honitby. Nedostatek tento je však v příčině osoby st-logy a pro dobu, kdy úřad své rozhodnutí vydal, mimo spor. Není tedy vadou řízení, že nepředcházel úřední výrok, kterým st-li byl odňat hon. lístek, ježto na tomto faktu dle § 16 hon. zák. vůbec nezáleží, a není také vadou řízení, jestliže úřad nevyčkav, jak bude rozhodnuto o žádosti st-lově za vydání nového zbrojního lístku, ve věci rozhodl.

Č. 5191.

Státní zaměstnanci: I. Není zákona upravujícího převzetí odpočivných požitků býv. rak. pensistů na účet čsl. státu. — **II.** Převzal-li příslušný čsl. úřad pensí býv. rak. pensisty na účet čsl. státu, může převzetí to odvolati, pozbyl-li pensista později čsl. stát. příslušnosti (Těšínsko).

(Nález ze dne 9. prosince 1925 č. 23.739.)

Věc: Bedřich F. v L. (adv. Dr. Bert. Knöpfelmacher z Litoměřic) proti ministerstvu financí o převzetí pense.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l byl jako fin. rada a přednosta ber. referátu v Bílsku dekretem fin. řed. v Opavě z 25. července 1914 dán na trvalý odpočinek a brzy po pensionování přestěhoval se do Čech. Pense byla mu vyplácena pošt. spořitelnou ve Vídni do konce dubna 1919, od 1. května 1919 pak do 31. ledna 1920 od polského státu. Usnesením z 9. ledna 1920 převzalo zem. fin. řed. v Praze, opírajíc se o výnosy min. fin. z 15. března 1919 a z 21. listopadu 1919, na žádost st-le jeho odpočivné požitky od 1. května 1919 na účet civilních odpočivných a zopatřovacích požitků v Čechách.